

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

Het woord van Christus wone rijkelijk in U, in alle wijsheid: leert en vermaant elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met aangenaamheid in uw hart. En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door hem.

Col. 3 : 16, 17.

No. 16.

15 Augustus 1903.

8ste Jaargang.

LEEF REIN EN EERBAAR!

Redevoering, gehouden bij gelegenheid van de Jaarlijksche Conferentie, in den Tabernakel te Salt Lake City, 5 April 1903, door Ouderling REED SMOOT.

Ik ben werkelijk verbeugd, mijne broederen en zusters, over het voorrecht om dit ontzaglijk groot gehoor dezen namiddag enkele minuten toe te spreken. Het schijnt mij toe dat de Geest van deze Conferentie een geest geweest is om het volk aangaande de voornaamste belangen des levens te onderwijzen, en ik ken niets beters om over te spreken, daar zulke onderrichting het dagelijksche leven van het geheele volk bereikt.

Er bestaat een gezegde, dat reinheid op Godsvrucht volgt; ik hoop dat ik het middel moge wezen, door den Geest van God, om de aandacht van ons volk op de noodzakelijkheid van reinheid te vestigen. Indien ik tijd had, zou ik wenschen ver genoeg in het onderwerp door te dringen om reinheid van den geest, reinheid van het lichaam, reinheid van de omgeving, reinheid van de stad er bij in te sluiten. Ik hoop dat de Bisschoppen en presidenten van ringen, wanneer zij naar huis gaan, zullen toezien dat de aandacht van het volk, waarover zij presideeren, tot dit onderwerp worde getrokken. Ik wenschte dat iedere familie in Zion de waarde van reinheid in huis verstond. Ik heb dikwijls gezegd, dat een rein huis niet noodzakelijk een heerenhuizing bedoelt; het doet er niet toe hoe klein het huis zij, de vader en moeder, en de moeder in het bijzonder, zouden er belang in stellen dat huis vrij van alle vuil te houden. De vader zou het erf schoon houden, de bijgebouwen, de schuren, de zij- en wandelpaden, en alles wat tot de huiselijke omgeving behoort. De moeder zou zien, dat het binnenste van het huis, ofschoon het slechts uit twee kamers bestaat, heel zorgvuldig rein worde gehouden. Ik kan mij er niet bij bepalen

om u de duizend voordeelen te vertellen die er uit zouden voortvloeien, als er zoo gedaan werd; ik weet, dat het volk gezonder wezen zou; de kinderen zouden hunne tehuizen meer liefhebben, er meer trotsch op zijn, de schoonheden der natuur meer genieten en meer van de genoegens des levens leeren. Ik vertrouw ook, dat wij aan allen kunnen leeren rein in persoon te wezen, rein in hunnen omgang, en rein in hunne gedachten.

Ik herinner mij, dat President Brigham Young, toen ik een kleine jongen was, een zijner rondreizen maakte en in een stadje aankwam in een der zuidelijke graafschappen. Hij was van plan aldaar af te stappen en het volk toe te spreken, maar, als hij langs de straten reed, bij het binnengaan van het stadje, merkte hij den onreinen toestand van de omgevingen op. Hij reed dadeijk naar het huis van den Bisschop, hield zijn tweespan in en zeide tegen den Bisschop, die vóór zijne inwoning de aankomst van den president stond af te wachten: „Wel Bisschop, ik zie dezelfde oude steenen op de straten; ik zie dezelfde oude smerige omgevingen; ik zie dezelfde hekken uit hunne hengsels; ik zie dezelfde oude modderplassen vóór het tiendekantoor en uwe openbare gebouwen; juist zooals ze er uitzagen toen ik hier laatst was; en, in zooverre ik de aandacht gevestigd heb op deze gebreken toen ik hier te voren was, en het geen uitwerking, hoegenaamd ook, op het volk heeft gehad, acht ik het niet noodig dat ik deze maal hier afstap. Vaarwel, Bisschop. Vertel het volk, als zij op deze dingen acht geven en ze verhelpen, zal ik de volgende keer afstappen”.

Ik wenschte, mijne broederen en zusters, dat wij allen begripen konden wat het voor ons als een volk beteekent onze omgevingen schoon en rein te houden. Ik verzeker u dat het onze overweging en aandacht waard is.

Ik las een beknopt uittreksel uit een toespraak, hier onlangs door een eerwaarden heer voor de Christelijke Jongelingsvereniging gehouden.

Hij sprak tot een groot gehoor, en vestigde de aandacht op wat hij de drie heerschende zonden noemde van deze onze groote natie, n.l. het spelen, onmatigheid en zedelijke onreinheid. Ik ben blij te zeggen, dat ik amen kan zeggen op alles wat hij ten aanzien van deze onderwerpen zeide. Maar er zijn andere dingen, die naar ik geloof, evenzeer heerschende zonden zijn als de drie waarvan hij sprak. Wij weten, dat deze drie boosheden het huis van ver-aangenaming berooven. Zij berooven de vrouw van een waarschijnlijk liefhebbend en toegenegen echtgenoot. Zij berooven de kinderen van de noodzakelijkheden des levens. Zij brengen verlaging en ellende in de huizen van duizenden menschen. Terwijl ik aan deze heerschende zonden dacht, dacht ik ook aan andere boosheden die de oorzaak zijn van het spelen en drinken van vele mannen en het leiden van een onrein leven; over een van deze boosheden of oorzaken wensch ik hedenmiddag enkele woorden te zeggen.

Een der grootste boosheden van vandaag is deze, dat er zoo-veel opzettelijk kinderlooze vrouwen zijn. Nauw verbonden hier-

mede is er een andere, de opzettelijke luiheid van mannen, die niet behoorlijk voor hunne vrouwen zorgen. Psychologen bestudeeren deze vraagstukken, en trachten het probleem op te lossen, waarom er heden ten dage zooveel zonde in de wereld is, zoovele mannen ontbloot van manhaftigheid, zooveel verdorven schurken, die geen ander doel in het leven hebben, dan op het menschdom te azen. Ik heb vele malen gedacht, er is hiervoor voorzeker een reden; en één reden, ten minste, is deze, er worden zoovele kinderen ter wereld gebracht door onwillige moeders, de afstammelingen, in vele gevallen, van evangelijk onwillige vaders. Ieder kind, in deze wereld geboren, heeft recht op een teeder en liefhebbend welkom. Het heeft recht, door de natuurwetten, dit van den vader en de moeder te eischen; maar heden wenschen vaders en moeders in de wereld — en ik vrees dat het in ons midden insluipt — niet vele kinderen te hebben. Zij „wenschen er niet door geplaagd te worden,” zooals het zoo dikwijls gezegd wordt. Laatst uit het oosten naar huis komende, was ik in gesprek met een man in den trein, en hij merkte tegen mij op: „Wel, Mr. Smoot, ik heb één kind, en ik wou het niet voor een millioen dollar missen; maar ik wou geen vijf cent voor een ander geven.” Ik wensch tot de vaders en moeders van Israël te zeggen, dat de eerste groote wet, die God aan het menschdom gaf heden evenzoo verbindend is op de wereld als zij ooit was. Ik hoop en vertrouw dat het volk van deze natie, en van deze Kerk in het bijzonder, overeenkomstig deze wet zal leven, en haar niet op de een of andere wijze zal schenden. Laat ons, mijne broeders en zusters, aan de wereld toonen, dat wij meer van kinderen houden dan van schoothondjes. Laat ons toonen, dat wij voor onze nakomelingschap meer liefde hebben dan voor iets dat aardsch is, zoodat de wereld verstaan moge, dat wij hetgeen God openbaart gelooven en uitoefenen. Ik beloof u, dat God, indien wij deze wet naleven, voorzien zal voor de mannen en vrouwen die, voorbedachtelijk en liefderijk, kinderen in deze wereld brengen en aan hen Zijne geboden leeren.

Gij hebt, ongetwijfeld, onlangs opgemerkt, dat President Roosevelt de aandacht der wereld gevestigd heeft op het feit dat „geslachtzelfmoord” een der grootste boosheden van den dag is. Ik dank God, dat deze onze natie een man als president heeft, die in de plicht gelooft van alle getrouwde menschen om ouders te worden. Ik verheug er mij eveneens in, dat de vrouw, die God hem gaf, dankbaar is dat zij de moeder is van een aantal kinderen — over niet één beschaamd. Hij gelooft in het grootbrengen van kinderen en in het maken van een altaar, voor onze godsdienstige toewijding, van het tehuis. Hij gelooft in het ter wereld brengen van kinderen door gewillige ouders, en er Amerikanen van te maken. Ik geloof dat deze theorie aangenaam is in de oogen van God. Derhalve zeg ik vandaag tegen mijne broeders en zusters, en ik wilde, dat ik de macht had om het tegen de wereld te zeggen, Houd op met „geslachtzelfmoord.” Indien gij geen familie wenscht, trouw dan niet. Ik hoop dat wij, als Heiligen der Laatste

Dagen, van de ondervindingen der wereld de booze uitwerkselen van den „geslachtzelfmoord” zullen leeren, en zelf niet die ondervinding zullen opdoen.

Ik ben werkelijk verheugd over de praktische opmerkingen in deze Conferentie gemaakt. Sinds ik twintig jaar oud was, heb ik altijd bij vele gelegenheden gezegd, dat ik, indien God mij zegende met voldoende middelen, ik op een keer een ambachtsschool zoude oprichten. Ik heb het desbetreffende gemis in onze scholen vele jaren lang opgemerkt. Velen, misschien, hebben gezegd, dat ik een zwak had op dat onderwerp. Maar, ik ben in een positie geplaatst geworden, aan de Provo-Wolfabrieken, waar ik de verkeerdheden gezien heb die er bestaan dat onze kinderen eene educatie in handarbeid missen. Ik kan vandaag naar Provo gaan en een bekendmaking ophangen om gewone arbeidslieden op een salaris van anderhalf dollar per dag, en den volgenden morgen, zouden er, hoogstwaarschijnlijk, dozijnen aanzooeken zijn; maar laat mij eens een bekendmaking aanplakken dat wij iemand wenschen, die door en door bekend is met het vak, een hoofd eener afdeeling, of een verver, en er zou geen persoon wezen in den geheelen staat van Utah, die aanzoek doen zou, die bekwaam is voor de positie. Ik wensch tot het volk van Utah te zeggen, dat wij op den rand staan van eene gelegenheid van wonderbaren groei, en, terwijl wij tegenspoeden en moeilijke tijden mogen hebben bij tusschenpoozen, er zal een vaart komen aan dezen staat, waarvan wij heden weinig droomen. Er zullen groote ijzerfabrieken zijn in het zuiden, en vele groote smelterijen in verschillende deelen van den staat. De tijd zal komen, waarin de fabrieksbelangen van dezen staat de grootste van hare industriën wezen zullen. Bereiden wij ons hiervoor? Ik neem het als vaststaande aan, dat de smelters, die wij vandaag hebben, al de gewone arbeiders kunnen krijgen die zij wenschen voor twee dollars of twee dollars en vijftig cents per dag; maar, indien zij een man verlangen die het vak door en door verstaat, en die de leiding op zich kon nemen, waarborg ik u, dat zij hem hier niet kunnen vinden, maar naar de een of andere oostelijke stad moeten uitzien, waar de menschen door de noodzakelijkheid geleerd hebben, dat ze, opdat zij in deze wereld kunnen leven, door en door opgeleid moeten wezen in de eene of andere lijn of roeping.

Voordat ik ga zitten, wensch ik te zeggen, dat ik mij dankbaar gevoel tot mijnen Hemelschen Vader voor Zijne bijzondere zegeningen aan mij; en ik ben het volk van dezen staat ook dankbaar voor hun vertrouwen in mij. Ik weet, dat God, als wij hem ijverig bidden, ons voorzeker zal bijstaan. Het gevaar dat wij lauw worden, komt niet van buiten — het gevaar is binnenin. Ik hoop en vertrouw dat God ons sterken zal; dat hij ons eerlijke, oprechte en achtbare leden van Zijne Kerk zal maken, dat wij nooit een minuut zullen weifelen, noch ooit een twijfel voeden, dat dit de Kerk en het Koninkrijk van God is. God zegene ons allen, ik vraag het in den naam van Jezus Christus. Amen. *Annual Conference Report.*

Inwijding van het Christiania-Vergaderhuis.

Deze merkwaardige gebeurtenis vond op den 24 Juli plaats. Er waren omstreeks honderdveertig Ouderlingen uit de verschillende deelen van Europa tegenwoordig, behalve Presidenten Francis M. Lyman, van de Europeesche Zending, Christian D. Fjeldsted, een van de eerste zeven presidenten der Zeventigers, Anthon L. Skanchy van de Scandinavische —, Levi E. Young van de Zwitsersche — en Willard T. Cannon van de Nederlandsche Zending. Ongeveer zeshonderd personen bevonden zich in de schoone zaal, die zóó gevuld was, dat er geen staanplaats was overgelaten. Een kor van zestig stemmen verschaftte zoete muziek. Pres. Skanchy heette allen welkom, hield een korte toespraak, en las ingekomen brieven en telegrammen voor, waarna President Lyman het inwijdingsgebed deed. Het overige gedeelte van de vergadering werd door President Lyman ingenomen, wiens woorden door een der Ouderlingen vertolkt werden.

Het nieuwe gebouw staat op dezelfde plaats van het oude: Osterhausgade 27. Wij kunnen niet nalaten, aan de Scandinaviërs onze hartelijke gelukwenschen aan te bieden met den goeden uitslag, die hunne inspanning gehad heeft. De Scandinavische Heiligen en vrienden hebben edelmoedig de middelen geschonken, Ouderling Willard A. Christopherson, Conferentie-president te Christiania, en President Skanchy waren met het algemeen oppertoezicht van den bouw belast, zoodat aan allen een woord van lof toekomt.

Slechts korten tijd geleden, het vorige jaar, werd er in Kopenhagen een nieuw huis ingewijd en de vooruitzichten wijzen aan, dat het volgende jaar de voltooiing zal zien van een soortgelijk huis in Stokholm, zoodat deze drie landen, Denemarken, Zweden en Noorwegen, in die Zending bevat, ieder een gebouw hebben dat in de behoeften der heiligen, wat vergaderingen betreft, voorziet. Het is te hopen, dat de tijd komen zal, dat Nederland, zoowel als andere plaatsen, in staat zal wezen geschikte gebouwen te doen verrijzen, als eigendom, in plaats van gehuurde zalen te hebben, welke niet vaak geschikt zijn voor bedehuizen.

's Menschen vrije Wil.

DOOR JOHN R. RICHARDSON.

In Sankey's heiligingslofzang staat: „Maak mijn wil de Uwe, Heer, 't is de mijne dan niet meer”. Ik zou tot den lezer willen zeggen: „Ken Gods wil en maak hem de uwe”. Eenmaal toen mijn wil in het bezit van den duivel was, maar mijn gemoed aan God toebehoorde, o, hoe verlangde ik toen Gods wil te doen, en toch kon ik niet, want „wien gij uzelfen stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, diens dienstknechten zijt gij”. En ik had de booze wenschen, mij door den duivel ingeblazen, gehoorzaamd totdat ik mijzelfen aan hem verbonden had. Ik wenschte van meester te veranderen maar kon niet, en ik placht op deze manier

aan God te bidden: „O God, ik wensch Uwen wil te doen, maar ik kan niet. Ik wensch Uwen wil te doen, maar inplaats daarvan doe ik steeds den wil des duivels. O, God, neem mijn wil weg en stel de Uwe er voor in de plaats en maak, dat ik Uw wil doe”. Maar de Heere sloeg geen acht op mijn dwazen wensch, dat Hij maken zoude, dat ik Zijn wil deed, maar Hij toonde mij ten laatste hoe ik mijn wil kon terugvorderen van den duivel. Maar o, het ging zoo moeielijk en zoo langzaam. Weken werden maanden, en maanden jaren, voordat ik ten laatste in staat was mijzelven te bevrijden van den wensch die mij aan Satan bond, zekerder dan een stalen keten gedaan kon hebben. En aan degenen die in denzelfden toestand wezen mochten, wensch ik te zeggen, houd vol; probeer telkens weer en weer over. Zeg, dat gij met de hulp des Heeren wilt winnen, zelfs indien het uw geheele leven vordert, „want wat zou het den mensch baten, zoo hij de geheele wereld won, en zijner ziele schade leed?” Stel uw vertrouwen in God, bekeer u van al uwe booze daden, en word gedoopt tot vergeving van al uwe vorige zonden, en dan zult gij de gave des Heiligen Geestes ontvangen door handoplegging van Gods geautoriseerde diensknachten. Hij zal u in alle waarheid leiden en de toekomstige dingen toonen.

Mill. Star.

Progressie na den Dood.

Door Ouderling BURDETT SMITH.

Het woord progressie, van het Latijnsche *progressus*, beteekent de handeling van voorwaarts gaan; *pro*, voorwaarts, en *gredi*, stappen. Het is een zich voorwaarts bewegen of gaan, in het bijzonder, naar ideale volkomenheid of volmaaktheid ten aanzien van hoedanigheid of toestand. Elken keer dat een persoon voorwaarts treedt, vooruit komt van een lageren tot een hooger en toestand, in de richting der ideale volmaaktheid, progresseert die persoon.

Laat ons dit toepassen op geestelijke toestanden. Geestelijke progressie is het voorwaarts treden, zoo gij wilt, van den geest naar betere dingen. De geest is het leven van den mensch, zijne ontwikkeling, of verstandelijk of godsdienstig, is in zekeren zin geestelijke progressie. Degenen die het denkbeeld van een geest niet aannemen, kunnen zelfs de innerlijke vooruitgang niet bevredigend voor zichzelf uitleggen. De geesten van alle menschen bestonden, evenals de geest van Christus, lang voordat zij op aarde geboren werden. Deze geesten progresseerden toen, zij progresseeren nu, en zij zullen na den dood progresseeren.

Vele levenstoestanden, zooals die nu bestaan, hebben altijd de menschheid omringd. Mannen en vrouwen zijn verschillend van elkander; zij zijn geboren geworden en hebben geleefd onder verschillende omgevingen; zij hebben de goede en kwade geneigdheden van hunne ouders geërfd; zij zijn zwak en sterk; zij zijn vooruit of achteruit gegaan; zij hebben een lang of kort leven gehad, maar zijn toch ten laatste den weg des doods gegaan. Bij de geboorte

vielen hun verschillende toestanden te beurt, voor welke zij op geenerlei wijze verantwoordelijk waren. Het kind moge geboren geworden zijn in weelde en overvloed, of in armoede; in een gelukkig tehuis of een loods; met een sterk en schoon lichaam, of gebrekkelijk en niet innemend; met zuiver, gezond bloed, of bedorven misschien met kiemen van de vreeselijkste ziekten. Het eene kind lijdt, het andere niet. Waar is dan de rechtvaardigheid des hemels, die het toestaat dat deze verschillende toestanden den onschuldige overvallen?

De Christenen zijn, dit wordt algemeen erkend, onbekwaam ze te verklaren, anders dan door eenvoudig te zeggen dat zij in de voorzienigheid Gods zijn besloten. Aangenomen echter dat de geest leefde alvorens hij in het vleesch kwam wonen — en dat is schriftuurlijk — dan hebben wij een sleutel op de geheele zaak. Deze geesten wisten iets van goed en kwaad voordat zij op aarde kwamen. Hun was ten minste toegestaan om te kiezen, zooals Satan en zijne heirscharen deden en degenen die hem tegenstonden en om te gehoorzamen of ongehoorzaam te wezen. Zij hadden kennis. Nu is de toestand van de geesten vóór de geboorte bekend als hun eersten staat. Juist zooals de geesten hunnen eersten staat bewaarden, zoo is het aan hen vermaakt geworden bij de geboorte, en daarin ligt de rechtvaardigheid van God. Degenen die het meest ijverig waren, hebben de grootste zegeningen verdiend en ontvangen die God op de aarde uitstort. Zij waren en zijn Profeten, Patriarchen, en Apostelen tot het volk.

Op aarde blijft het recht om te kiezen, meer of min ontwikkeld zijnde, al naar onze eerste staat bewaard was. Wij mogen hier vooruitgaan; wij mogen achteruitgaan; wij kunnen niet stil staan. Dit weet iedereen. Waarom zou dan deze toestand van progressie na den dood ophouden?

Een der grootste genoegens op aarde is die welke gesmaakt wordt wanneer een taak volbracht is, wanneer er progressie gemaakt is. Deze kennis en liefde voor progressie met haar bijkomend geluk, zal evenzoogoed een toestand in den hemel zijn. De liefde van het gezin en de huiselijke vreugde van ouders en kinderen, deze gezellige verwantschap, alles volmaakt, zal voorzeker een deel van onze eeuwige gelukzaligheid zijn. Waarom zouden zij ophouden? Welke autoriteit heeft ooit gezegd, dat ze ophouden zouden? De mensch zal gestraft en beloond worden volgens de werken, die hij hier verricht. Alzoo ontving hij zijne erfenis bij de geboorte, al naar hij zijn eersten staat bewaarde. Zooals de sterren in heerlijkheid verschillen, zoo is het verschil van den toestand na den dood. Hoe kon het ook anders wezen, indien de werken den toetssteen zullen zijn, volgens welchen de Heere oordeel zal? en zij zullen het zijn. De oude valsche denkbeelden van naar den hemel te gaan om voor eeuwig lofzangen te zingen, of naar de hel, om te sissen en te braden, verdwijnen alle in hun eigen ongerijmdheid. Ze zijn onredelijk; ze worden door de Schriften niet geleerd.

Nu deze klasse-toestand, zooals die stellig en zeker na den dood

moet bestaan, is niet bestemd om onophoudelijk voor eeuwig te bestaan. Er zal ook daar progressie wezen. Het ultimatum of eindbesluit is volmaaktheid. Juist zooals de vreugde van de ouders in het huisgezin grooter is naar mate de kinderen vooruitgaan in verstand en gerechtigheid, zoo is het ook met onzen Vader in den hemel. Hij wil dat allen aan Hem gelijk worden mogen. De heerlijkheid van den vader vermeerderd als het kind meer verheerlijkt wordt.

Progressie bestaat uit het winnen van meer kennis der dingen en van de wetten Gods. Zij bestaat uit het ontwikkelen van de positieve zijde van onzen natuur ten koste van de negatieve; uit het vermeerderen der eigenschappen van liefde, zachtmoedigheid, nederigheid, hulpvaardigheid en vertrouwdheid, en uit het verminderen van haat, nijd, jaloezie en boosheid. Met de hulp van den Geest des Heeren maken wij progressie in deze regels hier op aarde, wij overwinnen ten deele onze geërfde zwakheden. Deze vermeerdering van kennis en positieve eigenschappen, deze progressie, is de onze, en na den dood behouden wij dezelve. Het loon dat wij ontvangen voor ons eigen weldoen, zullen vermeerderde mogelijkheden wezen om het geluk te genieten en moeilijkheden te overwinnen, in het voorwaarts treden naar een hoogere heerlijkheid, welke heerlijkheid intelligentie is. „Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is” is geen klinkend metaal noch luidende schel, maar waar en vol van meening. Volmaaktheid is zaligheid. Progressie na den dood is de vreugde des hemels.

Millennial Star.

Gij zult nooit spijt hebben:

- Van het leiden van een rein leven.
- Van het doen van uw best.
- Van uw geloof in menscheijkheid.
- Van vriendelijk te zijn jegens de armen.
- Van te bezinnen vóór te beginnen.
- Van te hooren alvorens te oordeelen.
- Van ferm en openhartig te zijn.
- Van te denken vóór te spreken.
- Van het koesteren van reine gedachten.
- Van niet te luisteren naar een kwaadspreker.
- Van het bij uwe beginselen blijven.
- Van het stoppen uwer ooren voor beuzelpraat.
- Van het om verschooning vragen bij dwaling.
- Van den invloed van hoogere beweegredenen.
- Van altijd wellevend te handelen.
- Van het beteugelen eener hoonende tong.
- Van edelmoedig te zijn met een vijand.
- Van eerlijk te zijn in alle opzichten.
- Van het sympathiseeren met den verdrukte.
- Van het opheffen van een ongelukkigen makker.
- Van geduldig te zijn met malle bureu.
- Van stiptheid in het houden uwer beloften. *Juv. Instr.*

Die Siter.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der laatste Dagen.

Valsche beschuldigingen wederlegd.

Als men al de kwade geruchten gelooven zoude, die er omtrent de „Mormonen” rondgestrooid worden, en nooit iets anders vernam, dan zou men al een heel slechten dunk van hen verkrijgen. Gelukkig voor hen, dat het zoo dikwijls blijkt, dat de door hunne vijanden verspreide betichtingen niets dan loutere leugens zijn. Onlangs is er weer iets treffends van dien aard gebleken. De vele lasterlijke verhaaltjes aangaande onzedelijkheid van de Heiligen der laatste Dagen en door hen gesloten nieuwe veelvoudige huwelijken, voornamelijk door sectarische godsdienstleeraars in omloop gebracht, leidden tot het samenstellen van eene jury, die in deze zaken een streng onderzoek moest doen. Een jury is een aantal mannen, die volgens de wet gekozen en beëdigd zijn, om beschuldigingen nauwkeurig te onderzoeken en de waarheid aan den dag te brengen.

De leden van den jury hebben zich zorgvuldig van hunne taak gekweten; de beschuldigingen betreffende polygamie werden in het bijzonder nauwkeurig behandeld. Iedereen die dacht, dat hij of zij dienaangaande stellig iets wist, had de gelegenheid om alles te vertellen. Het blijkt dat de jury de aantijgingen van allen grond ontbloot vond. Wijl de meerderheid der leden van den jury niet-Mormonen zijn, verdient deze uitspraak des te meer opmerking. Sommige menschen hadden vurig gehoopt, dat de polygamie-zaken hun stof zouden verschaffen, om bij het publiek misbaar te kunnen maken, welke schoone (?) verwachting als rook vervlogen is. Een New-Yorksche courant, de *Independent* (geen „Mormoonsch” blad), over de bevindingen van den bedoelden jury sprekende, zegt:

„De speciale groote jury, welke de beschuldigingen, dat er in Utah polygamie bestaat, onderzocht heeft, rapporteert, dat hij „niet in staat geweest is om bewijs te leveren, dat er een enkel geval van polygamie voorgevallen is in dit district sinds Utah een staat werd. De geruchten van het bedrijven van deze misdaad schijnen voortgesproten te zijn uit onschuldige omstandigheden, welke in gewone vereenigingen geen argwaan of ergernis verwekt zouden hebben”. Dus, ten laatste is „het tweelingsreliëk van het barbarismus” volkomen uitgewischt. Laten wij ons allen verheugen over dezen gezonden toestand der zeden in Utah, waar er niet alleen geen misdaad bestaat, maar de publieke opinie zóo waakzaam is, dat zelfs geringe onbescheidenheden en schending der etiquette streng afgekeurd worden. De jury heeft geheel en al recht om te denken, dat Utah geen gewone vereeniging is. Het kon voorzeker niet in waarheid gezegd worden van een der andere Staten der Unie, dat er geen gevallen van polygamie zich voorgedaan hebben in de laatste zeven jaren”.

Te betreuren is het, dat het getal van hen, die de waarheid in zoo'n geval willen verkondigen, nooit zoo groot is als dat van degenen, die zich met de bekendmaking van de leugenpraatjes belasten. De neiging van den natuurlijken mensch spoort hem aan om een kwaad gerucht zoo gauw mogelijk verder te brengen. Om deze reden hebben de Heiligen der Laatste Dagen veel moeten kampen tegen de ingewortelde valsche begrippen, die het menschdom had gekregen van het „Mormonisme”, door de gediensstige leugenachtige boodschappers. Maar de muren van vooroordeel worden meer en meer afgebroken, en eenmaal zal ieder menschenkind weten, wat het „Mormonisme” inderdaad is: het groote werk van den Schepper van hemel en aarde, door Hem in deze laatste dagen te voorschijn gebracht, „naar de verborgenheid van zijnen wil, naar zijn welbehagen, hetwelk hij voorgenomen had in zich zelven; om in de bedeeling van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is en dat op de aarde is”. (Ef. 1 : 9, 10.)

Zondagschool-Schetsen.

SEPTEMBER.

KINDERGARTEN-DEPARTEMENT.

Bepijning voor den Onderwijzer: Moed.

Les 19. De drie Hebreuwsche kinderen (Daniël 3.)

Les 20. Daniël in den Leeuwenkuil (Daniël 4.)

Les 21. David en Jonathan (1 Samuël 20.)

LAGERE AFDEELING.

Les 19. Een Huis in den Tempel. Samuel — 1 Samuel 1, 2, 3.

Doel der Les. Kleine kinderen kunnen den Heere dienen.

Feiten: Hanna's bezoek aan den Tempel — haar gebed — Samuël een kind der belofte — de roeping van den Heere — Samuël werd een profet voor Israël.

Les 20. De eerste Koning van Israël. Saul — 1 Samuël 8 — 10.

Doel der Les. Des Heeren Geest kan ons hart veranderen.

Feiten: Samuels zonen waren godde'oes — de Israëlieten wenschten een koning evenals de andere volken hadden — de Heere stond hunnen wensch toe — hoe Samuël Saul zelfde — Saul's hart wordt veranderd door den geest des Heeren, en hij profeteert — hij verloor naderhand den Geest des Heeren en het koninkrijk werd van hem genomen.

Les 21. Twee soldaten tegen een leger. Jonathan — 1 Samuel 15.

Doel der Les. De macht van God is grooter dan een leger soldaten.

Feiten: De Israëlieten zonder wapens — vreesden in den strijd te treden — Jonathan en zijn wapendrager gaan ten strijde uit — dooden een aantal — de Heere zendt vrees en beving — ze verslaan elkander — Jonathan veroordeed om voor het ongehoorzaam zijn aan Saul's bevel te sterven — door het volk behouden.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING.

Les 13. Het volk van Ammon. Alma 53.

Algemeene Waarheid. De mensch is niet gerechtvaardigd een eed met God te breken.

Feiten: Ammonieten — hunne eed — Lamanieten in oorlog met de Nephieten — Ammonieten verzocht hunnen eed te breken — Helamans advies — vergunnen hunnen zonen ten strijde te trekken.

Les 20. De jonge Ammonieten. Alma 56.

Algemeene Waarheid. Het geloof is een macht in den oorlog.

Feiten: Twee duizend Ammonitische jongelingen scharen zich onder Helaman — Helaman grootelijks versterkt — zijn krijeskunde — Lamanieten omringd en overwonnen — Helaman telt zijne „zonen” — niet één gedood.

Les 21. Helaman's twee zonen. Helaman 5.

Algemeene Waarheid. God heeft macht zijne dienst-knechten te beschermen.

Feiten: Nephi en Lehi — zendingen naar de Lamanieten — in de gevangenis geworpen — de ambtenaren zoeken hen te dooden — omringd door vuur — worden niet verbrand — Lamanieten bekeerd — vereenigen zich met de Nephieten.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING.

Les 19. De bediening en het martelaarschap van Abinadi. Mosiah 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17.

Les 20. Alma — zijne bekeering en bediening — de wateren van Mormon. Mosiah 17, 18.

Les 21. De gebeurtenissen die aanleiding waren van den dood van Koning Noach — Gideon — Noach's zoon Limhi. Mosiah 19.

THEOLOGISCHE AFDEELING.

Les 19. Manasse en Josia (698—623 v. Chr.)

Manasse's ergerlijke regeering — zijne ondergang voorspeld — Amou's regeering — Josia, zestiende koning van Juda — godsdienstige verlagings van het volk — herstelling van den tempel en de ark — Het Wetboek ontdekt — de profetes Hulda — verwoesting van de afgoden — het groote pascha — dood van Josia.

2 Kon. hoofst 21—23; 2 Kron. 33—35.

Les 20. De profeten Nahum, Zefanja en Habakuk (660—619 v. Christus.)

Nahum.

Goddelijk voornemen om den Assyrischen verdrukker het oordeel te doen ondergaan — profetie van de verwoesting van Nieve — de schuld van de stad — hare onvermijdelijke ondergang.

Zefanja.

Het oordeel dat op de geheele wereld komt — vermaning tot bekeering — belofte van de bekeering van de naties.

Habakuk.

Algemeene verdorvenheid van het volk — snelle wraak van den Heere door de handen der Chaldeen — oordeel des Heeren op de plunderende Chaldeen — het komende oordeel.

Nahum, hoofst 1—3; Zef. 1—3; Hab. 1—3.

Les 21. De ineming van Jerusalem (623—599 v. Chr.)

Jeremia's aankondiging in de poort van des Heeren Huis — gevolgen van de redevoering — de beker des wijns der grimigheid — Jeremia's woorden in een boek geschreven — Jeremia's rol verteerd — het volk weigerde — Jeremia's gevangenneming door Nebucad-nézar — Jojachin in gevangenschap geleid — tienduizend gevangenen gedeporteerd.

2 Kon. 23 : 31—37; 24 : 1—17; Jer. hoofdstuk 7—9; 10 : 17—25; 13 : 1—19; 22 : 20—30; 25 : 15—38; hoofst. 26, 36.

Als men eens aan Plato vertelde, dat iemand kwaad van hem gesproken had, zeide hij: „Dat kan mij niet schelen, ik zal zoo leven dat niemand hem gelooven zal.”

Correspondentie.

Wij ontvingen van pres. Abels uit Arnhem een interessanten brief over enkele gebeurtenissen in de Conferentie, waarover hij presideert. De inhoud zal stellig onze lezers interesseeren en daarom laten wij hier het schrijven volgen:

Op 17 Juli j.l. begaf ik mij in gezelschap van Ouderling Heber J. Webb op weg om zoo mogelijk gedurende het tijdperk van goedkoope reisgelegenheden een bezoek bij alle Heiligen van de Arnhemsche Conferentie te brengen, welke taak wij na vele uitgestrekte wandelingen gemaakt te hebben en 76½ kilometer per trein afgelegd te hebben, den 31sten Juli voleindigden. Wij hielden onderscheidene openbare en huiselijke vergaderingen en hebben met veel vrucht onder hen gearbeid. Wij laten hier eenige onzer onderzochtingen volgen. Tengevolge van een onderhoud dat de Ouderlingen Heber J. Webb en Cornelis van de Graaf in Juni te Nijkerk met Ds. P. J. van Melle hielden, verscheen op Donderdag 2 Juli, in een bijvoegsel van de Nijkerksche Courant ondertekend door voormelden Ds. eene breedvoerige beschrijving, getiteld „Een en ander over de Mormonen”, welke later in brochure-formaat verscheen, ten doel hebbende een iegelijk voor de leerstellingen, die genoemde eenvoudige Ouderlingen leerden, te waarschuwen. Zooals gewoonlijk het geval is, schoot ook dit schrijven zeer veel te kort aan waarheidsliefde, doordien het schertsender wijze geschreven is, rijkelijk voorzien van opnieuw opgedishte oude lasterpraatjes uit vijandelijke bronnen verkregen en als waarheid opgenomen, zonder ze eerst degelijk te onderzoeken, hetwelk aanleiding gaf tot ons schrijven van 23 en 30 Juli in voormelde courant, onder den titel „Tot nadere verklaring van „Een en ander over de Mormonen.”” waarvoor ons plaatsruimte door de redactie werd verleend. Deze Courant wordt in omstreeks een twaalfstal dorpen gelezen, zoodat het geschrevene van den Ds. onwillekeurig een middel geworden is om het Evangelie tot honderden huisgezinnen te brengen.

Buitendien deden wij aanvraag om gebruik te mogen maken van een der publieke lokalen, doch dit werd ons beslist geweigerd door de desbevoegde Commissie, zoodat wij in overeenkomst traden met een van Nijkerk's ingezetenen om zijn weiland en op Zondagavond 19 Juli aldaar eene openlucht-bijeenkomst hielden, bij welke gelegenheid wij breedvoerig ruim 2 uur lang onderscheidene aangehaalde punten nader verklaarden aan een hoogst nieuwsgierig en belangstellend publiek van ruim 400 personen. De uitslag was buiten verwachting. Velen werden onze vrienden en ernstige onderzoekers en in plaats van verachting kreeg het volk voor ons en onze leeringen de hoogste achting en waardeering. Verscheidene traktaten en boeken werden verkocht en verspreid. Aanwezig waren de Ouderlingen Van de Graaf, Webb, Van Daalen, Cluff en mijzelf en broeder Gerrit Mondfrans. Op Donderdag 23 Juli waren allen wederom aanwezig in eene buitengewone vergadering te Apeldoorn,

dewelke, alhoewel niet zoo talrijk bezocht, toch zeer gunstig afliep en een geestelijk feest was voor de aldaar wonende Heiligen. Tegelijkertijd met den aanvang van het werk te Nijkerk door voormelde Ouderlingen, begaf Ouderling Jan van Daalen zich naar Wageningen, alwaar hij met veel succes en voorspoed gewerkt heeft gedurende de laatste twee maanden. Een gesprek met kerkvoogden en Leraars heeft ook aldaar veel beweging en onderzoek verwekt en talrijk zijn de daardoor verkregene vrienden.

GERARD J. S. ABELS.

Ook wij lazen de in den brief vermelde brochure. Wel worden er vele waarheden in medegedeeld, maar de bijtende spot van den schrijver openbaart zich nu en dan op een stekelige wijze. Het verdient opmerking, dat vlugschriften over de „Mormonen” bijna uitsluitend het karakter van het thans besprokene dragen: een heel vriendschappelijke samenvoeging van waarheid en leugen, terwijl door alles heen een geest van sarcasme straalt. Maar er volgt ook steeds eenzelfde uitwerking. De zaak der waarheid wordt er door bevorderd.

Vragen en Antwoorden.

WAT WERD ER VAN DE HEILIGE PLATEN?

Vraag: Wat werd er van de heilige platen, waarvan het Boek van Mormon vertaald werd, nadat de Profeet Joseph Smith de vertaling voleindigd had?

Antwoord: Zij werden in de bewaring van den engel Moroni teruggegeven, die, zoover als wij weten, nog steeds ermede belast is.

Juv. Instructor.

ZALVEN VAN ZIEKEN.

Vraag: Zijn de woorden: „Uit kracht en door autoriteit van het Heilige Priesterschap, waarmede ik bekleed ben,” noodzakelijk bij het zalven van zieken? Ze worden bijna onveranderlijk gebezigd, maar toch heb ik naar bevestigingen van broederen geluisterd, die hoog in autoriteit waren, en waar ze weggelaten werden.

Antwoord: Daar het een feit is dat al de Ouderlingen de bediening uitoefenen, als het voorvalt, krachtens de autoriteit van het Heilige Priesterschap, waarmede zij bekleed zijn, schijnt het niet noodzakelijk te wezen die woorden te gebruiken, en toch kan er geen geldige reden bestaan, waarom ze niet gebruikt zouden worden als een Ouderling volgens zijn gevoelen ze bezigt.

Juv. Instructor.

„HET EVANGELIE VAN MOZES.”

Vraag: Wat is het verschil tusschen het Evangelie van Mozes en het Evangelie van Jezus Christus?

Antwoord: Er is geen Evangelie van Mozes, Er is maar één waar Evangelie — het Evangelie van onzen Heer en Heiland Jezus

Christus. Welk Evangelie Mozes, of een ander dienstknecht van God, wie ook, ooit leerde, was het zelfde onveranderlijke, eeuwige Evangelie, door God geopenbaard aan Adam, door Zijn Zoon geleerd, onzen Heiland, en hersteld door den Profeet Joseph Smith in deze laatste dagen en gepredikt door al de dienstknechten van God, die hij als zoodanig geautoriseerd heeft, in iedere tijdsbedeeling zijner voorzienigheid sinds Adam.

Juv. Instructor.

Varia.

EEN GOEDE, KORTE TOESPRAAK.

Bij zijn bezoek aan Utah hield President Roosevelt deze korte maar veelomvattende toespraak tot de jongens en meisjes van Salt Lake City: „Kinderen, ik heb maar één woord tot u te zeggen. Ik ben heel blij u te zien. Ik geloof in werken en ik geloof in spelen. Speel hard wanneer gij speelt, en wanneer gij werkt, speel dan in het geheel niet. Dat is goede raad aan oude menschen zoowel als kinderen. Ik ben heel blij u te zien. Vaarwel! Wees voorspoedig!”

DE NIEUWE PAUS.

Veertien dagen na het overlijden van den vorigen, werd door de kardinalen een nieuwe paus gekozen, de kardinaal bisschop Guissepe Sarto. Allerlei geruchten hadden de ronde gedaan, dat het in den verkiezingsstrijd om de hooge waardigheid uitsluitend ging tusschen de kardinalen Rampolla en Vannutelli, zoodat de uitslag een ware verrassing was. Sarto, die den 2den Juni 1835 te Riesa, in de Italiaansche provincie Trevisa, geboren is, heeft den naam *Pius de Tiende* aangenomen.

CHINEESCHE SLAVEN.

De vorige eeuw zag de opheffing van de slavernij in de geheele westelijke wereld en ten deele in het Oosten, en niets is meer strijdig met de westelijke gedachte in den tegenwoordigen tijd dan menschelijke dienstbaarheid. In China zijn evenwel heden ongeveer tien millioen slaven. Dat is één op iedere veertig inwoners. De Chineezen handelen niet in vreemdelingen, maar maken slaven van hun eigen volk. Een vader mag zijne kinderen of zelfs zijne vrouw verkoopen, onder den druk der armoede. Meisjes worden er het meest verhandeld en gaan het dikwijlst tusschen den ouderdom van drie of vier jaren tot vijftien van de eene hand in de andere over. Vierentwintig gulden is een gemiddelde prijs.

Mill. Star.

WARE RIJKDOMMEN.

Wat zijn ware rijkdommen? De liefde van uwe familie en het vertrouwen van vrienden en bureu; geloof in God en gehoorzaamheid aan zijne geboden, — geen geld, geen schatten. Ik ken een man, die in bestendige ellende leefde en stierf, omreden eene vrees die hij koesterde dat zijne geldhoopen verloren zouden gaan, en dat hij in armoede sterven zoude en geen geld aan zijne kinderen hebben nagelaten. De armste Heilige in de Kerk, die geliefden bezit, het eenvoudige pad van den Meester volgende, en die den geest van het Evangelie geniet, daardoor de ware beteekenis des levens verstaande, is onvergelykelyk rijker. Hij heeft de ware rijkdommen. Niet dat geld niet wenschelyk is, maar er zijn betere dingen dan geld.

JOSEPH F. SMITH, *in de Impr. Era.*

ZWIJGENDE NONNEN.

Onder de eigenaardige straffen welke sommige vereeerders van de Katholieke kerk op zich nemen, komt die van totaal stilzwygen voor. De zusters van St. Bernard, die te Anglet in den zuidwesthoek van Frankrijk wonen, leven onder strikte voorschriften, niet te spreken. Ieder uur als de klok slaat vallen zij op hunne knieën en brengen enkele minuten in gebed door. Hun werk is zoo geregeld dat het zonder gesprek gedaan kan worden. De Bernardijnsche nonnen zijn dus noodzakelykerwijze ongelukkig, en deze onnatuurlijke staat, zegt men, doet hen naar den dood verlangen. Het gebeurt somtijds, als een non sterft, dat een ander aan de gekwelde zuster vraagt, als voorspraak voor haar te willen optreden in den hemel, opdat zij ook moge sterven.

Mill. Star.

Ontslag en Verplaatsing.

Ouderling John W. F. Myers is eervol van zijne zending ontslagen en is den 23sten Juli j. l. per s. s. *New England* van Liverpool vertrokken.

Ouderling Henry E. King is van Utrecht naar de Groninger Conferentie geroepen.

Joken uwe ooren naar een vleier, die elk naar den mond spreekt, gij bedriegt niemand dan u zelven. Haat ge den openhartigen bestraffer, die geen gebreken verschoont. zoo blijft ge daar in steken.

VONDEL.

Iedere daad in dit leven is de eerste schakel eener lange keten van onvermijdelijke gevolgen, een keten zoo lang, dat geene menschelijke wijsheid het einde er van kan zien.

THOMAS VAN MALMESBURY.

President Perry G. Snow bericht, dat het adres van de Luiksche Conferentie thans is: **Place des Franchises 2, Luik.**

Het hoofdkantoor der Duitsche Zending is van Berlijn verplaatst naar: **Hoschgasse 68, Zurich V, Zwitserland.**

Oudemansraad.

Vreest er iemand voor verouden,
 Voor verouden van den geest,
 Moge hij de spreuk onthouden,
 Die mijn spreuk steeds is geweest :
 'k Heb, bij 't klimmen van mijn dagen,
 ('k Doe het laat, ik deed het vroeg)
 Me altijd naar de les gedragen :
 „Zeg niet licht: ik weet genoeg!”

O, wie kinders soms ziet leeren,
 Soms ziet leeren in de jeugd,
 En ze gierig ziet begeeren
 Wetenschap als levensvreugd;
 Wie heeft hun dat zaamlen, gären,
 Dat zich winst doen niet benijd?
 Niet teruggewenscht de jaren
 Van zijn eigen' kindertijd?

Zijt gij ouder, wees niet dwazer,
 Wees niet dwazer toch dan zij;
 Doof uw flauwend vuur niet; blaas er,
 Werp er telkens brandstof bij;
 Wat de lucht is voor de longen,
 Is de kennis voor den geest:
 Haalt grij adem, — 't is verjongen;
 Houdt dit op, — gij zijt geweest!

Is 't niet blijder geld te winnen,
 G'ld te winnen dan 't bezit?
 Hebt ge uw lekker beetje binner,
 Wat genoeg en geeft u dit?

Prettig is 't op reis te wezen,
 Maar 't van huis zijn, welk een lot!
 't Hebben, ach! is gauw volprezen,
 Maar 't verkrijgen, dat 's genot!

En zoo gaat het met ons weten,
 Met ons weten meestentijds;
 Wat wij hebben lijkt versleten.
 Wat wij winnen geldt den prijs.
 'k Zou vaak wenschen wat te ontberen
 Van de kennis, eens vergaard;
 Maar wat nieuws, wat anders leeren,
 Is het hoogst geluk op aard.

Vreest ge dan voor ziel-matheid,
 Zielematheid vóór den tijd,—
 Vliedt de rust uit kenniszatheid,
 Eer verroest iets dan 't verslijt.
 Wie van suffen houdt en droomen,
 En verouderen er vroeg,
 Denke: 'k zal er wel meê komen,
 Met mijn kennis; 'k weet genoeg.

Neen, met winnen, steeds vergären,
 Steeds vergären voor den geest,
 Ben, al grijs en lang mijn harea,
 Ik tot heden jong geweest.
 Dikwijls denk ik, zou na dezen
 Niet als lot, ons dan bereid,
 't Eenwig leven leeren wezen,
 't Wijzer worden zaligheid?

J. BRESTER AZ.

I N H O U D :

Leef rein en eerbaar	Blz. 241	Zondagschool-Schetsen	Blz. 250
Inwijding van het Christiania- Vergaderhuis	„ 245	Correspondentie	„ 252
's Menschen vrije wil	„ 245	Vragen en Antwoorden	„ 253
Progressie na den dood	„ 246	Varia	„ 254
Gij zult nooit spijt hebben	„ 248	Ontslag en Verplaatsing	„ 255
Valsehe beschuldigingen wederlegd	„ 249	Oudemansraad	„ 256

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:
 Nederland f 1.80, België fr. 4.50, -Amerika \$ 1.00.
 Per Exemplaar 10 cent.